

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 83. Propositiones ex Decretalibus a Wittembergensi Schola extractæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

monem habuit, ubi rabie accensus populum hortabatur, ut Pontificis jugum, si animæ suæ salutem cordi haberent, protinus excuterent; paulo post edictum valde prolixum evulgavit, quo rei gestæ rationem reddens, Papam insimulabat, quod tyrannicum in Ecclesia imperium exerceret, Christi doctrinam depravaret, ac legitimam Magistratum potestatem usurparet. Observat quoque Pallavinus quod similis combustio in duobus vel tribus aliis Germaniæ locis confecta fuerit a Martini fautoribus, & quod admirationi est, non desuerint, qui Lipsiæ coram ipso Georgio Duce Saxonici tam execrandum scelus ausi sint.

Sæcul. XVI.
A.C. 1520.

Pallav. hist.
Conc. Trid.
I. c. 22. p. 81.

§. LXXXIII.

Propositiones ex Decretalibus à Wittembergenfi Schola extractæ.

Tandem etiam Wittembergenfis Universitas, ut majorem adhuc invidiam Romanæ Curie conflaret, triginta circiter propositiones ex Decretalibus excerpfit, ac publicavit, quas inter nonnullæ alio longe modo, quam in illis habentur, prolatae fuerunt. Potissimæ supremi Pontificis auctoritatem concernunt, uti sunt sequentes: I. Potestas Pontificia comparatur lucis, Regalis veræ lunæ splendoribus; illa nec Conciliis, neque S.

Hist. Eccles. Tom. XXXIII. Na Ca

Sæc. XVI.
A.C. 1530.

Canonibus restringitur. III. Romanus Episcopus quæcunque jura in secreto cordis sui inclusa tenet. IV. Canones ad arbitrium suum emendare valet; V. Episcopos ad jusjurandum sibi præstandum adstringit. VI. Caput Ecclesiæ se nominat, VII. a quacunque jurisdictione ad Pontificiam, ab hac tamen ad nullam aliam appellare licet; VIII. Omnia jura duntaxat a Pontificis auctoritate vim legis obtinent; IX. Papa est petra fundamentalis Ecclesiæ; X. Claves soli Petro datæ sunt; XI. Tota Christi potestas in S. Petri Apostoli personam transfusa est; XII. Papa Ecclesiæ leges imponere potest; XIII. Sibi soli potestatem ligandi attribuit; XIV. Universales leges condit circa jejunia, & vota; XV. Sacerdotibus conubium prohibet; XVI. Se plenam a Christo Domino potestatem tam sacram quam profanam accepisse asserit; XVII. Commentitiam temporalis Romani domini donationem a Constantino factam Sylvestro Pontifici velut legitimam adstruit, XVIII. hæredem Romani imperii se gerit; XIX. Reges exauctorandi, ac regna Sedi Apostolicæ fiduciario nomine adscribendi jus sibi arrogat, XX. fidem datam etiam publico sacramento firmatam rescindendi potestatem sibi vendicat, XXI. vota tollit, & commutat; XXII. quadam ratione ipso Deo superior est;

est; Denique XXIII. leges suas eadem Sæcul. XVI. A. C. 1520.
 fide, qua Evangelicas, esse credendas præcipit; XXIV. Sacrarum literarum auctoritatem a Pontificia dependere contendit, easque pro arbitrio suo interpretandi jus sibi soli reservat.

§. LXXXIV.

Lutheri libellus adversus Ambrosium Catharinum.

Quoniam Sylvester Prieras, cum recens Lutheri dissensio contra Dominicanos propter indulgentias esset orta, adversus eundem scripserat, Lutherus in Sylvestrum responso convitiis pleno invehatur; nec deerant tamen, qui Prieratis honorem ac doctrinam adversus Lutheri audaciam vindicarent. Hos inter Ambrosius Catharinus, qui alias nomine suo Politus Lancellotus dicebatur, & patria Senensis, ac Religiosi instituti Dominicanus erat, nec non Theologiæ scientia celebrabatur, tractatum composuit de dignitate Romani Pontificis in quinque libros divisum. Lutherus mox contra eundem exeunte hoc anno responsum edidit, tam verborum prolixitate, quam conviciandi libidine execrabilem, in quo invehitur in summum Pontificem, Romanamque Ecclesiam, ac nefando abusu plures Daniellis Prophetæ

*Sleid. l. c.**p. 62.**Cochl ann.**1520. p. 23.*